

NOTAT

1. maj 2007

J.nr. 6609-0035

JAIC/THO

Notat til Folketingets Europaudvalg

Notat til Folketingets Europaudvalg om Kommissionens åbningskrivelse nr. 2006/2435 K(2006) 6303 om gennemførelsen af Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv.

I åbningskrivelse nr. nr. 2006/2435 K(2006)6303 af 20. december 2006 har Kommissionen gjort gældende, at Danmark ikke har gennemført tre bestemmelser i beskæftigelsesdirektivet korrekt.

Det drejer sig om artikel 2, stk. 2, litra b, om definitionen af indirekte forskelsbehandling, om artikel 4, stk. 1, om erhvervsmæssige krav og om artikel 11 om beskyttelse mod repressalier.

”Artikel 2, stk. 2, litra b, om definitionen af indirekte forskelsbehandling er efter Kommissionens opfattelse ikke gennemført korrekt, idet indirekte forskelsbehandling ifølge direktivteksten alene er tilladt, hvis den er begrundet i et ”legitimt mål”, mens indirekte forskelsbehandling ifølge gennemførelsesbestemmelsen i forskelsbehandlingslovens § 1, stk. 3, alene er tilladt, hvis den er begrundet i et ”sagligt formål”.

Efter regeringens opfattelse er der imidlertid ingen betydningsforskel på ”legitimt mål” og ”sagligt formål”, og den sproglige omskrivning, der har fundet sted, ligger derfor inden for den skønsmargen en medlemsstat har ved gennemførelsen af et direktiv i dansk ret.

Artikel 4, stk. 1, om erhvervsmæssige krav er efter Kommissionens opfattelse ikke gennemført korrekt, idet der ifølge direktivteksten kan gøres undtagelse fra det generelle forbud mod forskelsbehandling, hvis ”målet er legitimt”, mens der ifølge gennemførelsesbestemmelsen i forskelsbehandlingslovens § 6, stk. 2, alene kan gøres undtagelse herfra, hvis undtagelsen er af ”afgørende betydning”.

Regeringen bemærker hertil, at myndighedernes skønsværdi i dansk ret er begrænset af en almindelig retsgrundsætning om, at enhver forvaltningsmyndighed i henhold til lovgivningen kun er sat til at varetage en kreds af offentlige anliggender og interesser (saglige hensyn), og at det vil være ulovligt at varetage andre formål end de således forudsatte. Som nævnt opfatter regeringen udtrykkene legitime og saglige hensyn som synonyme. Det er derfor udelukket, at et ikke legitimt hensyn skulle kunne anses for sagligt. Der vil således efter regeringens opfattelse ikke kunne gøres undtagelse, hvis dette ikke er ”afgørende nødvendigt” for varetagelsen af et sagligt (legitimt) hensyn. Den sproglige omskrivning, der har fundet sted,

ligger derfor inden for den skønsmargen en medlemsstat har ved gennemførelsen af et direktiv i dansk ret.

Artikel 11 om beskyttelse mod repressalier er efter Kommissionens opfattelse ikke gennemført korrekt, idet gennemførelsesbestemmelsen i forskelsbehandlingslovens § 7, stk. 2, der fastsætter, at en person, der tilkendes en godtgørelse, hvis den pågældende udsættes for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger efter at have fremsat krav om ligebehandling, ikke efter Kommissionens opfattelse yder det fornødne værn mod afskedigelse og ej heller yder beskyttelse til den, der fremsætter krav om ligebehandling på en andens vegne.

Regeringen bemærker hertil, at udtrykket "*ufordelagtige følger*" i forskelsbehandlingslovens § 7, stk. 2, også omfatter den situation, hvor en person afskediges som følge af, at pågældende har fremsat krav om ligebehandling. Endvidere afgrænser lovbestemmelsens ordlyd ikke anvendelsesområdet til alene at vedrøre den person, der har været genstand for manglende ligebehandling. Det skyldes, at bestemmelsen alene fastslår, at "*en person, der udsættes for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, fordi denne har fremsat krav om ligebehandling /.../ kan tilkendes en godtgørelse*".

Regeringen har anmodet Kommissionen om et møde, hvis Kommissionen på trods af det anførte fortsat mener, at beskæftigelsesdirektivets artikel 2, stk. 2, litra b, artikel 4, stk. 1, og artikel 11 ikke er implementeret korrekt.